

Wytyczne dla OOŚ

Utworzono: czwartek, 07, maj 2009 10:10

Wytyczne w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć współfinansowanych z krajowych lub regionalnych programów operacyjnych Minister Rozwoju Regionalnego obowiązują od 7 maja 2009 r.

Wytyczne w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć współfinansowanych z krajowych lub regionalnych programów operacyjnych zostały wydane na podstawie delegacji zawartej w art. 35 ust. 3 pkt 5b ustawy z 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Wytyczne mają zastosowanie od dnia ich wejścia w życie.

Wytyczne przedstawiają zalecenia dla przedsięwzięć, dla których wnioski o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach złożono po 15 listopada 2008 r. Natomiast Wytyczne Ministra Rozwoju Regionalnego z 3 czerwca 2008 r. w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć współfinansowanych z krajowych lub regionalnych programów operacyjnych (dalej mają nadal zastosowanie dla przedsięwzięć przygotowywanych w stanie prawnym sprzed 15 listopada 2008 r.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1083/2006 z 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, działalność funduszy oraz operacje, które pomagają one sfinansować powinny być spójne z innymi politykami Wspólnoty oraz przestrzegać prawodawstwa Wspólnoty (preambuła – pkt 22). Komisja Europejska oraz państwa członkowskie zapewniają zachowanie spójności pomocy z funduszy z działaniami, politykami i priorytetami Wspólnoty oraz jej komplementarności z innymi wspólnotowymi instrumentami finansowymi (art. 9 ust.

2). Operacje finansowane z funduszy są zgodne z postanowieniami Traktatu i aktów przyjętych na jego podstawie (art. 9 ust. 5). Cele funduszy osiągnąć są w ramach zrównoważonego rozwoju oraz propagowania na poziomie Wspólnoty celu, jakim jest ochrona i poprawa jakości środowiska naturalnego określonego w art. 6 Traktatu (art. 17).

Celem Wytycznych jest ograniczenie ryzyka błędów w postępowaniach administracyjnych związanych z ochroną środowiska w ramach procesu inwestycyjnego (tj. w sprawie oceny oddziaływania na środowisko albo w sprawie odstąpienia od przeprowadzania takiej oceny) mogących skutkować zagrożeniem dla przygotowania lub realizacji projektów współfinansowanych w ramach właściwych programów operacyjnych. W szczególności,

Wytyczne mają na celu:

- 1) pomoc dla beneficjentów w zakresie kluczowych elementów postępowań i przygotowania dokumentacji środowiskowej wymaganej wraz z wnioskiem o dofinansowanie projektu;
- 2) zapewnienie jednolitości procedur dla właściwych instytucji w systemie wdrażania programów operacyjnych weryfikujących prawidłowość przeprowadzenia postępowań dla projektu ubiegającego się o przyznanie dofinansowania;
- 3) przedstawienie wykładni Ministra Rozwoju Regionalnego odnośnie stosowania przepisów w zakresie postępowań celem zapewnienia wskazówek dla jednolitego stosowania prawa przez właściwe organy administracji.

Zgodnie z prawem wspólnotowym oraz krajowym, postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko stanowi istotny element procesu inwestycyjnego. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wynika z art. 2 dyrektywy OOS. Państwa członkowskie muszą przyjąć wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić, że przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko naturalne, między innymi z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji, podlegały wymaganiom w celu uzyskania zezwolenia na inwestycję oraz ocenie w odniesieniu do ich skutków, dokonywanej przed udzieleniem zezwolenia.

Zezwolenie na inwestycję (ang. development consent) jest decyzją właściwej władzy lub władz, na podstawie której wykonawca otrzymuje prawo do wykonania przedsięwzięcia. Pojęcie „zezwolenia na inwestycję” dotyczy decyzji wydawanej w jednym lub wielu etapach. W polskich realiach prawnych wymogi „zezwolenia na inwestycję” co do zasady spełnia pozwolenie na budowę. Jednak, wobec faktu, że polski proces inwestycyjny jest wieloetapowy należy, w razie potrzeby, przeprowadzać OOS na różnych jego etapach w celu zidentyfikowania wszelkich zagrożeń dla środowiska. W związku z tym, zdaniem KE, przez zezwolenie na inwestycję należy rozumieć zbiór niezbędnych decyzji koniecznych do uzyskania w procesie inwestycyjnym warunkujących rozpoczęcie prac (od rozstrzygnięć środowiskowych, poprzez dotyczące wyboru lokalizacji przedsięwzięcia, po regulujące szczegółowe kwestie techniczne), którego ostatnim etapem jest pozwolenie na budowę (ewentualnie inna z decyzji administracyjnych kończących proces inwestycyjny, jeżeli dla danego przedsięwzięcia przepisy prawa nie

przewidują możliwości uzyskania pozwolenia na budowę).

Jeżeli postępowanie w sprawie zezwolenia na inwestycję jest postępowaniem wieloetapowym, w którym jedna z wydanych decyzji jest decyzją główną, a druga decyzją wykonawczą, nie mogącą wykraczać poza zakres ustaleń decyzji głównej, to właściwa władza ma w stosownych przypadkach obowiązek przeprowadzenia OOS także po wydaniu decyzji głównej. Chodzi o przypadki, w których oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie można określić na etapie decyzji głównej w sposób zadowalający. Ocena na etapie decyzji wykonawczej musi mieć charakter całościowy i dotyczyć wszystkich aspektów przedsięwzięcia, które nie zostały jeszcze poddane ocenie lub które wymagają ponownej oceny.